

Daarnet op de fiets luisterde ik naar het lied 'Mijn Gezelschap' door Kommil Foo. Geen opbeurend nummer, maar het raakte me en ik deel het graag met jullie. Wie tot het einde luistert komt uiteindelijk te weten waar het echt over gaat. Dan moet je het nog maar 's beluisteren.

*het einde is zoek, het begin is vergeten, hoe lang geleden trok jij bij me in
de datum het jaar ik zou het niet weten, je stichtte met mij een soort van gezin
je bent er altijd, je bent alom aanwezig, je wijkt niet van m'n zijde als ik weeklaag of vloek
je zit op m'n schoot al ben ik druk bezig, het begin is vergeten, het einde is zoek
je bent er in de lengte maar ook in de breedte, waar ik ook ga ik bots tegen je aan
geen meetlint volstaat om jouw taille te meten, je hebt geen figuur om op de weegschaal te
staan
je ligt naast me in bed aan weerszijden, je leest met me mee in dezelfde roman
je drukt je tegen me aan als ik brood sta te snijden, je manifesteert je zo vaak je maar kan
als ik onder de douche ga sta jij onder de straal maar je houdt je verscholen voor het bezoek
je zit mee aan tafel bij het kieskauwend maal, het begin is vergeten, het einde is zoek
je gaat mee naar buiten als ik uit wil gaan, dan roep ik terug, af, als tegen een hond
maar ik kan je niet trappen of schoppen of slaan hoewel je al jaren m'n privacy schond
van andere partners kun je nog scheiden of je begaat in je woede een wanhoopsdaad
maar eenzaamheid kun je de hals niet afsnijden, al heb je nog zo'n scherp mes en al tril je
van haat
maar eenzaamheid kun je de hals niet afsnijden, al heb je nog zo'n scherp mes en al tril je
van haat*

Productie:

Kommil Foo de Luxe

iTunes:

Beluister en/of koop dit nummer op iTunes